

Posudek na bakalářskou práci

Pavla Vojtová – Církevněslovanská prolovní legenda o sv. Ludmile

Vedoucí práce: doc. Mgr. Miroslav Vepřek, Ph.D.

Úvodem upozorňuji, že při hodnocení předložené bakalářské práce budu odlišovat dva pohledy, a to stránku formální na straně jedné, a stránku obsahovou na straně druhé. Pavla Vojtová se chopila tématu, který představuje nelehkou problematiku a vyžaduje interdisciplinární přístup. Ve svém diplomovém úkolu výborně zhodnocuje průpravu napříč celým spektrem filologie. Vychází ze zvládnutého školení lingvistického (především v oborech diachronní slavistiky, paleoslovenistiky, ale i bohemistiky), věnuje se otázkám paleografickým, literárněhistorickým a odvážně se zabývá též oblastí historie raného středověku v geografickém prostoru Střední Evropy. Výsledkem je tak práce, která komplexně popisuje jeden z důležitých církevněslovanských textů původem z přemyslovských Čech, ovšem adaptovaný v prostředí ruském.

Pavla Vojtová vychází z bohatého souboru odborné literatury i příslušných edicí. Jako vedoucího práce mě obzvláště těší, že při rešerších dostupných zdrojů postupovala diplomantka samostatně a invenčně a obohatila svá zkoumání o řadu zejména historických publikací. V rámci těchto zdrojů je také bohatě rozkročena v dějinách příslušných disciplín, i když některé práce bychom dnes mohli považovat za zastaralé (např. monografii J. Kalouska) či ne vždy odbornou veřejností přijímané (např. práce O. Králíka).

Pochvalu si zaslouží i samotná klíčová metoda analytických pasáží bakalářské práce. Diplomantka vychází ze zvolených pasáží textu prolovní legendy, přičemž na prvním místě je jazykový rozbor příslušného úryvku či lexému. Tento rozbor jí pak slouží jako odrazový můstek pro zkoumání dalších filologických souvislostí a v neposlední řadě též k rozboru dosavadních názorů historických (nikoli k autorčině vrubu často značně spekulativních). Právě v těchto pasážích se nejvíce projevuje diplomantčina všestrannost a cenný interdisciplinární přístup.

Nyní se vyjádřím k druhé stránce předložené bakalářské práce, kterou tvoří volba vyjadřovacích prostředků a taktéž formální úprava výsledného textu. V těchto případech, bohužel, nemohu prezentovat tak pochvalné stanovisko jako výše. Většinou se autorka

přidrží obvyklých zásad odborného textu, i když někdy do práce proniknou formulace v tomto funkčním stylu přinejmenším netradiční, např. „jestliže jsme si ale výše řekli“ (s. 3), „vlády-schopná žena“ (s. 33). Některá vyjádření působí zkratkovitým dojmem, např. „slovanské jazyky dělíme učebnicově“ (s. 5). Nejvíce však kazí výborný status práce nedůsledné formální náležitosti, zejména v poznámkách pod čarou. Zde často chybějí tečky na konci poznámek, poznámky nezačínají velkým písmenem, slovo „viz“ se píše nepatříčně s tečkou, jako by se snad jednalo o zkratku (?), někdy poznámka není formulačně dotažená (např. namátkou č. 129, 131).

Ve svém celkovém hodnocení však nakonec upřednostňuji stránku obsahovou, v níž diplomantka bohatě prokazuje svou erudici, schopnost analytického a zároveň multidisciplinárního myšlení a svébytného přístupu k řešení diplomového úkolu, a to v míře, která dle mého názoru vyčnívá nad obvyklým průměrem bakalářských prací. S ohledem na tyto skutečnosti **doporučuji** práci Pavly Vojtové k obhajobě a před ústním řízení navrhuji klasifikaci **C**, tedy **velmi dobře**.

Otázky k obhajobě:

1. Výklady v diplomové práci se mezi množstvím dalších zdrojů opírají také o údaje tzv. Kristiánovy legendy. Je její autenticita přijímána badateli i v současné době? Jaký je na pravost legendy případně váš vlastní názor?

2. Z jakého důvodu je považováno slovo *bojarinъ* za bohemismus? Co se přesně myslí (v odborné literatuře) termínem „protobulharský“?

V Horce nad Moravou dne 19. srpna 2018